Epistola B. Petri Apostoli Secunda

1 Simon Petrus, servus et apostolus Jesu Christi, iis qui coæqualem nobis-
cum sortiti sunt fidem in justitia Dei nostri, et Salvatoris Jesu Christi.
2 Gratia vobis, et pax adimpleatur in cognitione Dei, et Christi Jesu Domi-
ni nostri : 3 Quomodo omnia nobis divinæ virtutis suæ, quæ ad vitam et
pietatem donata sunt, per cognitionem ejus, qui vocavit nos propria gloria,
et virtute, 4 per quem maxima, et pretiosa nobis promissa donavit : ut per
hæc efficiamini divinæ consortes naturæ : fugientes ejus, quæ in mundo est,
concupiscentiæ corruptionem.

5 Vos autem curam omnem subinferentes, ministrate in fide vestra vir-
tutem, in virtute autem scientiam, 6 in scientia autem abstinentiam, in ab-
stinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, 7 in pietate autem
amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis caritatem. 8 Hæc enim si
vobiscum adsint, et superent, non vacuos nec sine fructu vos constituent in
Domini nostri Jesu Christi cognitione. 9 Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus
est, et manu tentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delic-
torum. 10 Quapropter fratres, magis satagite ut per bona opera certam ves-
tram vocationem, et electionem faciatis : hæc enim facientes, non peccabitis
aliquando. 11 Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum
regnum Domini nostri et Salvatoris Jesu Christi.

12 Propter quod incipiam vos semper commonere de his : et quidem
scientes et confirmatos vos in præsenti veritate. 13 Justum autem arbitror
quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione : 14 certus
quod velox est depositio tabernaculi mei secundum quod et Dominus noster
Jesus Christus significavit mihi. 15 Dabo autem operam et frequenter habere
vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.

16 Non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Je-
su Christi virtutem et præsentiam : sed speculatores facti illius magnitudinis.
17 Accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam, voce delapsa ad eum hu-
juscemodi a magnifica gloria : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi com-
placui, ipsum audite. 18 Et hanc vocem nos audivimus de cælo allatam, cum
essemus cum ipso in monte sancto. 19 Et habemus firmiorem propheticum
sermonem : cui benefacitis attendentes quasi lucernæ lucenti in caliginoso lo-
co donec dies elucescat, et lucifer oriatur in cordibus vestris : 20 hoc primum
intelligentes quod omnis prophetia Scripturæ propria interpretatione non fit.
21 Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia : sed Spiritu
Sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

2 Fuerunt vero et pseudoprophetæ in populo, sicut et in vobis erunt mag-
istri mendaces, qui introducent sectas perditionis : et eum qui emit eos,
Dominum negant, superducentes sibi celerem perditionem. 2 Et multi sequen-
tur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur : 3 et in avaritia fictis
verbis de vobis negotiabuntur : quibus judicium jam olim non cessat : et perdi-
tio eorum non dormitat. 4 Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed
rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos, in judicium reser-
vari. 5 Et originali mundo non pepercit, sed octavum Noë justitiæ præconem
custodivit, diluvium mundo impiorum inducens. 6 Et civitates Sodomorum
et Gomorrhæorum in cinerem redigens, eversione damnavit : exemplum eo-
rum, qui impie acturi sunt, ponens : 7 et justum Lot oppressum a nefandorum

injuria, ac luxuriosa conversatione eripuit : 8 aspectu enim, et auditu justus
erat : habitans apud eos, qui de die in diem animam justam iniquis operibus
cruciabant. 9 Novit Dominus pios de tentatione eripere : iniquos vero in diem
judicii reservare cruciandos.

10 Magis autem eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiæ ambu-
lant, dominationemque contemnunt, audaces, sibi placentes, sectas non metu-
unt introducere blasphemantes : 11 ubi angeli fortitudine, et virtute cum sint
majores, non portant adversum se execrabile judicium. 12 Hi vero velut ir-
rationabilia pecora, naturaliter in captionem, et in perniciem in his quæ ig-
norant blasphemantes in corruptione sua peribunt, 13 percipientes mercedem
injustitiæ, voluptatem existimantes diei delicias : coinquinationes, et maculæ
deliciis affluentes, in conviviis suis luxuriantes vobiscum, 14 oculos habentes
plenos adulterii, et incessabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor ex-
ercitatum avaritia habentes, maledictionis filii : 15 derelinquentes rectam viam
erraverunt, secuti viam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amavit :
16 correptionem vero habuit suæ vesaniæ : subjugale mutum animal, hominis
voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. 17 Hi sunt fontes sine aqua, et
nebulæ turbinibus exagitatæ, quibus caligo tenebrarum reservatur. 18 Superba
enim vanitatis loquentes, pelliciunt in desideriis carnis luxuriæ eos, qui paulu-
lum effugiunt, qui in errore conversantur : 19 libertatem illis promittentes, cum
ipsi servi sint corruptionem : a quo enim quis superatus est, hujus et servus
est. 20 Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nos-
tri, et Salvatoris Jesu Christi, his rursus implicati superantur : facta sunt eis
posteriora deteriora prioribus. 21 Melius enim erat illis non cognoscere viam
justitiæ, quam post agnitionem, retrorsum converti ab eo, quod illis traditum
est, sancto mandato. 22 Contigit enim eis illud veri proverbii : Canis reversus
ad suum vomitum : et, Sus lota in volutabro luti.

3 Hanc ecce vobis, carissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram
excito in commonitione sinceram mentem : 2 ut memores sitis eorum,
quæ prædixi, verborum, a sanctis prophetis et apostolorum vestrorum, præ-
ceptorum Domini et Salvatoris. 3 Hoc primum scientes, quod venient in no-
vissimis diebus in deceptione illusores, juxta proprias concupiscentias ambu-
lantes, 4 dicentes : Ubi est promissio, aut adventus ejus ? ex quo enim patres
dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ. 5 Latet enim eos hoc
volentes, quod cæli erant prius, et terra de aqua, et per aquam consistens Dei
verbo : 6 per quæ, ille tunc mundus aqua inundatus, periit. 7 Cæli autem, qui
nunc sunt, et terra eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem judicii, et
perditionis impiorum hominum. 8 Unum vero hoc non lateat vos, carissimi,
quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, et mille anni sicut dies un-
us. 9 Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant : sed
patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam
reverti. 10 Adveniet autem dies Domini ut fur : in quo cæli magno impetu tran-
sient, elementa vero calore solventur, terra autem et quæ in ipsa sunt opera,
exurentur.

11 Cum igitur hæc omnia dissolvenda sunt, quales oportet vos esse in sanc-
tis conversationibus, et pietatibus, 12 exspectantes, et properantes in adven-
tum diei Domini, per quem cæli ardentes solventur, et elementa ignis ardore
tabescent ? 13 Novos vero cælos, et novam terram secundum promissa ip-
sius exspectamus, in quibus justitia habitat. 14 Propter quod, carissimi, hæc

exspectantes, satagite immaculati, et inviolati ei inveniri in pace : 15 et Domini
nostri longanimitatem, salutem arbitremini : sicut et carissimus frater nos-
ter Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis, 16 sicut et omnibus
epistolis, loquens in eis de his in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ
indocti et instabiles depravant, sicut et ceteras Scripturas, ad suam ipsorum
perditionem.

17 Vos igitur fratres, præscientes custodite, ne insipientium errore traducti
excidatis a propria firmitate : 18 crescite vero in gratia, et in cognitione Domini
nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Ipsi gloria et nunc, et in diem æternitatis.
Amen.